

IGMG i fortid og nutid

Interview med Kemal Ergün,
formand for IGMG

Indhold

Siden 2011 har du været formand for Det Islamiske Trossamfund Milli Görüş. Kan du fortælle os lidt om IGMG's begyndelse?	04
Så du siger, at en håndfuld universitets-studerende banede vejen for IGMG's grundlæggelse?	06
Hvorfor besluttede I at beholde navnet "Millî Görüş"?	09
I hvilke lande er organisationen aktiv, og hvor mange moskéer er repræsenteret af den?	11
Er I også aktive i Tyrkiet?	12
Hvad er jeres primære interesseog aktivitetsområder? Og hvad er organisationens formål og mål?	13
Jeres organisation er overvejende aktiv i Vesten. Hvad er din kommentar til anti-vestlige udsagn fremsagt af politiske partier, som siges at stå jer nær?	15
Hvordan forholder I jer til beskyldningerne om antisemitisme mod IGMG og hvad er jeres holdning til Israels politik?	17

I den seneste periode har udtrykket "politisk islam" været oppe at vende i europæiske medier. Ser I jer selv som "politiske islamister"?	19
Det hævdes ofte, at IGMG er en udvidelse af visse stater, i særdeleshed Tyrkiet. Passer det?	21
Modtager I økonomisk støtte fra visse lande?	22
Hvordan tackler I stigningen i antimuslimsk racisme? Hvilke foranstaltninger bør der træffes for at komme problemet i forkøbet?	24
Hvad kan muslimer i Europa gøre for at imødegå verbalt misbrug og fysiske angreb?	26
I et tyrkisk tv-program hævdede Ahmet Mahmut Ünlü, bedre kendt som Cübbeli, at moskeer i Tyskland modtager økonomisk støtte fra staten. Er det sandt? Og hvis ikke, hvad får ham til at tro sådan?	28

Siden 2011 har du været formand for Det Islamiske Trossamfund Milli Görüş. Kan du fortælle os lidt om IGMG's begyndelse?

Det Islamiske Trossamfund Milli Görüş (tysk: Islamische Gemeinschaft Milli Görüş, deraf IGMG) historie går tilbage til 1967, da otte muslimske studerende ved Braunschweig Universitet tog de første skridt hen imod at oprette et bønnerum, hvor de kunne udføre fredagsbøn og lære deres religion.

Som de fleste nationale og internationale migrantorganisationer gennemgik IGMG en gradvis forandringsproces både sociologisk og institutionelt. En proces, som stadig er igangværende.

Dens udvikling fra beskedent bønnelokale til transnationalt samfund skyldes i høj grad tilstrømningen af tyrkiske arbejdere efter den tysk-tyrkiske aftale om arbejdsmigration i 1961. Da de fleste af dem boede i bycentrene, besluttede de studerende at flytte bønnerummet til byens centrum for at gøre det

lettere for de tyrkiske arbejdere at få adgang til religiøse tjenester. Siden 1969 er disse tjenester blevet udvidet og institutionaliseret.

Tilbage i 1960'erne kunne selv de mest religiøse behov ikke imødekommes. Der var ingen moskeer, ingen imamer, ingen butikker at købe en kopi af den hellige Koran fra, ingen til at organisere pilgrimsfærden. Arbejderne kunne ikke engang finde et sted at sprede deres bøntæpper. Perioden er velkendt, i 1965 arrangeredes en eid-bøn (bøn i forbindelse med muslimsk højtid) i Domkirken i Köln. Hverken de tyrkiske eller tyske myndigheder havde gæstearbejdernes behov i tankerne, hvilket udgjorde en kæmpe udfordring for dem. Ikke alene ønskede de at udføre deres religion i et fremmed land, men også at opdrage deres børn i samme religion og identitet. Grundlæggelsen af IGMG kan ses som et svar på disse behov.

”

Grundlæggelsen af IGMG og dens forgængere kan ses som et svar på disse behov.

Så du siger, at en håndfuld universitetsstuderende banede vejen for IGMG's grundlæggelse?

Ja, bestemt. Som jeg allerede har nævnt, begynder IGMG's historie i Braunschweig i 1967. Først blev Den Tyrkiske Union grundlagt efterfulgt af Tyrkisk Arbejderforbund og derefter Den Islamiske Union, hvorfra de forskellige Millî Görüş-organisationer i Europa opstod.

I slutningen af 1960'erne blev MSP, Millî Selamet-partiet (Det Nationale Frelserparti), grundlagt i Tyrkiet. Dets ledere understregede vigtigheden af god moral og spiritualitet og påpegede vigtigheden af sværindustri for Tyrkiets udvikling fremadrettet. Tyrkere i udlændighed syntes godt om partiets mærkesager, for industrialisering og etablering af fabrikker var håbgi-vende og betød, at de kunne vende tilbage til deres familier og til et land, som ikke længere var plaget af fattigdom og dårlig ledelse.

Necmettin Erbakan, lederen for Millî Selamet, fik hurtigt deres opbakning. Kombinationen af industriel udvikling, økonomisk vækst og spiritualitet gav genklang hos

de dele af befolkningen, der havde fundet sig marginaliserede på grunde af deres religion. Til de tyrkiske arbejdere, der boede i udlandet, tilbød Erbakans politiske løfte en stor mulighed. Muligheden for at vende tilbage til deres hjemland og nyde religionsfrihed og økonomisk velstand.

I 1973 kørte mange gæstearbejdere til Tyrkiet i mere end 100 biler for at støtte partiet i det kommende parlamentsvalg. Erbakan lærte først her om de omkring 50 afdelinger, Tyrkisk Arbejderforbund allerede havde åbnet i Tyskland på daværende tidspunkt. Han gik hurtigt i dialog med dem.

Så mens påstande om at Necmettin Erbakan er IGMG's grundlægger, er helt klart falske, spillede han stadig en vital rolle i foreningens udvikling og institutionalisering. Især efter at hans parti blev koalitionspartner i den tyrkiske regering i 1974, gjorde Erbakan gæstearbejdernes problemer til en af sine prioriteter, hvilket blev gengældt med ros, jubel og glæde.

”

*IGMG's historie begynder
i Braunschweig i 1967*

I 1990'erne blev de ideologiske forskelle mellem IGMG og den politiske bevægelse i Tyrkiet imidlertid tydelige. Mens vi tydeligt fokuserede på at levere religiøse tjenester i overensstemmelse med vores medlemmers behov og livsrealitet, favoriserede den politiske bevægelse i Tyrkiet politisk aktivisme. Den dag i dag fører vi en dialog baseret på gensidig

respekt. I mellemtiden ændrede IGMG's selvbillede sig drastisk, da dets medlemmer begyndte at se sig selv som aktive, vitale dele af de europæiske samfund, de levede i snarere end blot "gæster". Holdningsændringen til spørgsmålet om tilhørsforhold forårsagede en kløft mellem IGMG og Millî Görüş-bevægelsen i Tyrkiet som resultat.

Hvorfor besluttede I at beholde navnet "Millî Görüş"?

IGMG hed i grundlæggelsesfasen ikke Millî Görüş, men Tyrkisk Arbejderforbund og senere Den Islamiske Union. Den tidligere næstformand for Diyanet (tyrkisk ministerium for religiøse anliggender), Cemalettin Kaplan, der gik på pension i 1980, var derefter ansvarlig for imamerne i samtlige 110 Millî Görüş-afdelinger. Under indflydelse af den iranske revolution i 1979 fremsatte han skøre synspunkter om at etablere en kalifatsat og afskaffe retssystemet. Mens Kaplan kun havde ringe indflydelse på de fleste af vores medlemmer, lykkedes det ham stadig at påvirke en række imamer ved at bruge IGMG's navn til at markedsføre sine ideer. Han løsrev på den måde 90 af vores moskéer til sin side.

Hverken bestyrelsen eller IGMG's medlemsbase understøttede ideen om en "parallelstat" til enhver tid. Vi er utvetydigt forpligtet til retsstatsprincippet, grundloven og lige borgerrettigheder for alle. Vi er stærkt imod ethvert samfundsskadeligt forsøg og tiltag uanset afstamning. Og det var således årsagen til afskeden med Cemalettin Kaplan.

Med den hensigt at stå imod Kap-

lans kalifatstatsutopi og fremvise det sande Milli Görüş ændrede organisationens bestyrelse på daværende tidspunkt officielt navnet til Europæisk Milli Görüş Organisation (tyrkisk: Avrupa Milli Görüş Teşkilatları, deraf AMGT). Det skulle være klart, hvem der stod bag det sande Millî Görüş, dets moskeer, dets skoler og dets institutioner. IGMG og vores medlemmer har altid haft religiøse prioriteter.

Vores medlemmer og tysk-tyrkere/europæisk-tyrkere generelt troede blot, at de efter noget tid ville vende tilbage til deres hjemegne. Da de så alligevel indså, at de ville blive her permanent, gav de, der anså dette sted, altså Europa, som værende hjemland, "Det Islamiske Trossamfund" forrang og påtog sig en Milli Görüş-identitet uafhængig af den politiske forestilling i Tyrkiet. Denne klare linje forankrede sig med vores navneskifte til "Det Islamiske Trossamfund Millî Görüş" i 1995.

IGMG har siden det første universitets-bedelokale i Braunschweig været en organisation, der har taget hensyn til den muslimske befolkning i Europas behov. Som herboende muslimer er vi i dag en del af lokalsamfundene, vi lever i. Men det

IGMG har siden det første universitets-bedelokale i Braunschweig været en organisation, der har taget hensyn til den muslimske befolkning i Europas behov. Som herboende muslimer er vi i dag en del af lokalsamfundene, vi lever i.

betyder ikke, at vi er lige glade med Tyrkiets velbefindende. Som mennesker med rødder i begge lande er begge landes velbefindende tværtimod i vores interesse.

IGMG er på ingen måde en politisk bevægelse. Når man hører navnet IGMG i Europa, tænker man på religiøse aktiviteter. Derfor definerer vi ikke udtrykket "Millî Görüş" som en politisk eller national tilknytning, men ser det nærmere i en religiøs forstand. Vi henter vores forståelse af udtrykket fra koranverset i Surah Hajj (kapitel i koranen): "Jeres faders,

Abrahams religion." (arabisk: millata abeekum ibraheema/ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إبراهيم - "millat" betyder her tro, dvs. i Abrahams og hans efterfølgeres tro og ikke nationalitet i modsætning til manges generelle tolkning af begrebet).

IGMG ser sig selv som en religiøs og civil organisation. Muslimer i Tyskland og i de øvrige lande, hvor vi har afdelinger, tænker på IGMG som lokalmoskéen og menigheden, der forpligter sig til religiøse tjenester og stræber efter at stille pålidelige svar til rådighed på alle spørgsmål vedrørende religion.

I hvilke lande er organisationen aktiv, og hvor mange moskéer er repræsenteret af den?

Vores organisation er aktiv i Vest- og Centraleuropa, Skandinavien, Balkan, Australien, Canada, USA og Japan.

I de ovennævnte lande driver vi mere end 600 foreninger i i alt 39 regioner. Vi råder over mere end 2000 afdelinger, uddannelsesinstitutioner,

koranskoler, privatskoler, kollegieværelser m.v. 15 ud af vores 39 regioner er tyske, og vores hovedkvarter er beliggende i Köln i Tyskland. Inden for denne organisationsstruktur har vi 20.000 frivillige ledere og omkring 200.000 medlemmer. Antallet af gængere, der benytter sig af vores tilbud er over en halv million.

Er I også aktive i Tyrkiet?

GMG er aktiv over hele verden. Vi tilbyder humanitær hjælp, støtter muslimer, der ønsker at organisere sig og tilbyder religiøse tjenester. Det gælder også Tyrkiet. Når alt kommer til alt, er mere end halvdelen af vores medlemmer tyrkiske statsborgere, og af den grund alene er Tyrkiet vigtigt for os. I krisetider støtter vi altid

trængende mennesker i Tyrkiet, for eksempel inden for rammerne af vores fødevarekampagner.

Fra 2010 og fremefter er vi desuden begyndt at bygge kollegier og åbne filialer for vores nødhjælpsorganisation og Hajj-agentur (Hajj/pilgrimsrejse) i forskellige tyrkiske byer.

Hvad er jeres primære interesse- og aktivitetsområder? Og hvad er organisationens formål og mål?

Vi forpligter os til at tilbyde en bred vifte af forskellige religiøse tjenester til muslimer i alle aldre. Nogle af disse inkluderer børnehaver, ungdomsforeninger, kurser i islamiske studier, koran-klasser, privatskoler og endda begravelsestjenester m.fl. Vi gør vores bedste for at sikre, at muslimer kan begraves i henhold til islamiske begravelsesritualer. Derudover rækker vi hånden ud til handicappede og ældre gennem vores social ansvarlighedsprojekter og ud til mennesker i nød verden over gennem nødhjælpsinitiativer. Vi har organiseret Hajj- og Umra-pilgrimsrejser i mere end et halvt århundrede. I europæiske lande opbygger, udfører og lancerer vi plejefamilieprojekter, rådgivningstilbud for ofre for diskrimination, kollegier til unge universitetsstuderende, studenterforeninger, publikationer inden for kultur, kunst og filosofi og et dybt rodfæstet ungdomsarbejde.

I den forstand gør vi udover den årelange indsats for at opdrage en uddannet, religiøs og visionær ungdom også en målrettet indsats for vores kvinder og piger. Kvinder og unge tager såmænd aktivt rolle i den administrative del såvel

som alle andre dele af det frivillige arbejde. Lige fra gadehandlinger til undervisningstilbud udviser de en fantastisk holdånd. Med andre ord udviser vi et solidaritetseksempel gennem vores bidrag til samfundet uden forskelsbehandling mellem mand-kvinde og/eller ung-gammel.

Ummahens (det islamiske Trossamfund) og menneskeheden sorgløshed er endnu et af vores hovedfokusområde. Uden at forskelsbehandle baseret på religiøs overbevisning eller tro har vi til enhver tid forsøgt at hjælpe mennesker i nød. Fra jordskælvet i Haiti (i år 2010) til jordskredet i Italien (i år 2020) har vores organisation altid været i spidsen, når det har handlet om humanitær nødhjælp. For at bringe rohingya-folkets (indfødt, muslimsk minoritet i Myanmar) problemer på den internationale dagsorden organiserede vi en stor og omfattende kongres, hvor vi bragte de relevante aktører sammen. Vi støttede ligeledes ofrene for Srebrenica-massakren i 1995 i deres kamp for at få krigsforbryderne dømt ved Den Internationale Domstol. Mens mange lande tier om forfølgelsen af muslimer i Østturkestan af frygt for politiske

og økonomiske sanktioner, giver vi vores fulde støtte til uighurerne. For at skabe verdensomspændende bevidsthed om den ufattelige forfølgelse uighurer udsættes for demonstrerede vi med pressemeddelelser i 26 hovedstæder. Da Aleppo blev jævnet med jorden holdt IGMG på samme måde demonstrationer i flere hovedstæder med slaglinjen "Stå op for Aleppo". Vi deltager derudover i aktiv dialog med muslimske menigheder i La-

tinamerika og har allerede afholdt konferencer om deres situation og delt ud af vores erfaringer og viden hvad angår udfordringer muslimske menigheder kan stå over for.

Afslutningsvis tilsigter vi som religiøs organisation at tackle de problemer, muslimer står over for og være løsningsorienteret. Ydermere tilsigter vi at bistå mennesker i nød uanset religiøs overbevisning, etnisk herkomst eller hudfarve.

”

Vi forpligter os til at tilbyde en bred vifte af forskellige religiøse tjenester til muslimer i alle aldre. Nogle af disse inkluderer børnehaver, ungdomsforeninger, kurser i islamiske studier, koran-klasser, privatskoler og endda begravelsestjenester m.fl.

Jeres organisation er overvejende aktiv i Vesten. Hvad er din kommentar til anti-vestlige udsagn fremsagt af politiske partier, som siges at stå jer nær?

GMG er på ingen måde tilknyttet noget politisk parti. Vi råder vores medlemmer til at udøve deres demokratiske ret ved at deltage i valg, som er en elementær forudsætning for at løse et samfunds problemer. Vi støtter dog ikke et bestemt politisk parti. Vores medlemmer er godt i stand til at danne deres egne politiske meninger og overbevisninger.

Med hensyn til dit spørgsmål mener vi ikke, at en opfattelse baseret på en ideologisk adskillelse mellem øst og vest er repræsentativ for nutidens realitet. Hvis vi under alle omstændigheder skal trække en linje for bedre at kunne aflæse politiske udviklinger i verden i dag, bør den trækkes mellem lande, som respekterer menneskerettigheder og lande, som ikke gør; lande, som tror på retsstatsprincippet og lande, som ikke gør.

Denne tilgang er baseret på islamske principper og ikke geografisk

begrænset. Ifølge islam betyder det ikke noget, om gode eksempler og bedste praksisser stammer fra Østen eller Vesten, for vores profet sagde nemlig: "Søg efter viden overalt, også hvis den er tilgængelig i Kina." I hadithen (hadith/overlevering om profeten Muhammed) påpeger han, at vi bør gå med til og ligefrem bidrage til alle gavnlige skridt for menneskeheden. Så i stedet for konstant at tale om forskelle mellem øst og vest, beder jeg om dialog.

Derfor fortolker vi ikke udviklinger i verden ud fra bilaterale spændinger. Og vi mener af den grund at den forældede anskuelse om en delt verden, der hævder, at alle konflikter kan føres tilbage til en såkaldt kløft mellem øst og vest, ikke længere er et dækkende svar. I dag bor der i det "vestlige" Tyskland fire millioner muslimer, og der er over 2000 moskéer. Når man i dette tilfælde tænker Tyskland, står vi an-

sigt til ansigt med det faktum, at muslimerne er en af hovedbestanddelene i denne enhed. Det korrekte spørgsmål at stille er derfor, "hvordan definerer vi vestlighed?" Ligesom det ikke er muligt at tale om et fuldkomment ondsindet Vesten, er det heller ikke muligt at tale om et fuldkomment ondsindet Østen tagende udgangspunkt i Vestens eurocentriske verdensanskuelse. Den globale virkelighed adskiller sig bare fra et så snævert perspektiv.

Sidst, men ikke mindst, selvom værdier som retsstatsprincippet, tanke- og ytringsfrihed og trosfrihed, der har en dybt rodfæstet plads i Vesten krænkes fra tid til anden, og selvom vi iagttager stigende racisme, i nogle tilfælde endda parlamentsmedlemmer med racistiske holdninger og forsøg på implementering af praksisser i modstrid med loven, ser vi samtidig heldigvis også, at disse værdier er stærkt institutionaliserede og i kraft.

Vi mener ikke, at en opfattelse baseret på en ideologisk adskillelse mellem øst og vest er repræsentativ for nutidens realitet. Hvis vi under alle omstændigheder skal trække en linje for bedre at kunne aflæse politiske udviklinger i verden i dag, bør den trækkes mellem lande, som respekterer menneskerettigheder og lande, som ikke gør; lande, som tror på retsstatsprincippet og lande, som ikke gør.

Hvordan forholder I jer til beskyldningerne om antisemitisme mod IGMG og hvad er jeres holdning til Israels politik?

Islam afviser enhver fjendtlighed over for andre religioner eller samfund. For at gøre det krystalklart har ingen muslim lov til at erklære tilhængere af en anden religion eller medlemmer af et samfund som fjender.

Som IGMG har vi i årevis aktivt deltaget i antiracisme konferencer, demonstrationer m.m. I vores afdelinger har vi ligeledes siden begyndelsen haft en urokkelig holdning med hensyn til bekæmpelse af racisme. Ligesom vi sætter os op imod racistiske tilnærmelser rettet mod os selv, har vi nultolerance over for sådanne racistiske handlinger begået af muslimer. Koranvidende mennesker kan ej gribes af hadfulde følelser for bestemte grupper af individer.

Alle og enhver i vores organisation, ledere såvel som frivillige, ved, at selv den mindste afvigelse fra ovennævnte standpunkt mod racisme, ikke har sin plads her. Jeg besøger jævnligt samtlige af vores moskéer og afdelinger og har endnu ikke mødt en person med racistiske eller antisemitiske synspunkter. Det stammer fra organisationens grundlæggende principper og indbyggede kultur, som allerede umuliggør skabelsen af grobund for, at folk med racistiske holdninger kan trives.

I forlængelse af ovennævnte er vores forhold til bogens folk (kristne og jøder) ikke konjunkturbestemt. Vi er en organisation, der går ind for, at mennesker altid lever fredeligt sammen i gensidig respekt og forståelse for hinanden.

Ligesom vi sætter os op imod racistiske tilnærmelser rettet mod os selv, har vi nultolerance over for sådanne racistiske handlinger begået af muslimer. Koranvidende mennesker kan ej gribes af hadfulde følelser for bestemte grupper af individer.

Til gengæld er alt dette ikke ensbetydende med, at vi ikke har en holdning til udviklingerne i Mellemøsten. På trods af utallige advarsler fra det internationale samfund fortsætter Israels ulovlige bosættelser. Uafhængige organisationers rapporter afslører også meget tydeligt menneskerettighedskrænkelserne i området. Vi er imod rettigheds-overtrædelser og ulovlige praksisser ligegyldig hvem, der står bag. Ikke desto mindre gentager jeg, kritik af udviklingen i Mellemøsten må ikke føre til et generaliserende

og hadefuldt syn på jøder. Føler en jøde sig eksempelvis ikke tryk i et muslimsk kvarter, er muslimerne i kvarteret skyldige.

I forlængelse af det netop sagte ser vi det som en hæderlig pligt at bekæmpe racisme begået mod jøder, kristne og alle andre religioners tilhængere hvor som helst i verden lige så ihærdigt som racisme begået mod os selv som et Trossamfund med en god forståelse for racisme og had og dannelsesgrundlaget for disse.

Føler en jøde sig ikke tryk i et muslimsk kvarter, er muslimerne i kvarteret skyldige.

I den seneste periode har udtrykket "politisk islam" været oppe at vende i europæiske medier. Ser I jer selv som "politiske islamister"?

Jeg synes ikke, det er rigtigt at sætte islam i bås. Den kan ikke reduceres til en bestemt ideologi eller etnisk gruppe. Islam er islam. Der er ingen "østlig islam", ingen "europæisk islam", ingen arabisk eller tyrkisk islam og ingen tysk eller fransk islam. Det er ligeledes uacceptabelt at tale om "politisk islam". IGMG afviser sådanne tilskrivninger, da vi ikke definerer os selv langs disse kategorier.

Hvis udtrykket "politisk islam" indebærer et forsøg på at underminere den forfatningsmæssige orden, er det ikke på linje med vores overbevisning. Vi er imod instrumentalisering af islam til politiske formål og dens anvendelse som politisk materiale, for det er uden tvivl forkert at påtvinge andre egne holdninger. På den anden side bør det anses for at være en selvfølge for

muslimer at tage udgangspunkt i et islamisk moralesæt i deres handlinger, ligesom når europæiske politikere påberåber sig deres religiøse værdier. IGMG er ikke og har aldrig været en trussel mod den forfatningsmæssige orden. Tværtimod har vi en stærk tiltro til forfatningen, og vi bekender os til retsstatsprincippet. IGMG er en organisation, der fokuserer på det religiøse liv på individuelt og socialt plan. Undervisning og belæring af korrekt islamisk viden er en vital del af vores mission.

Udtrykket "politisk islam" bør af den grund ikke bruges til at brændemærke praktiserende muslimer. Alle forsøg på at begrænse religion til den private sfære og forbyde muslimer fra offentligheden og dermed gøre islam usynlig og irrelevant i samfundet er vi imod.

”

IGMG er en organisation, der fokuserer på det religiøse liv på individuelt og socialt plan. Undervisning og belæring af korrekt islamisk viden er derfor en vital del af vores mission.

Det hævdes ofte, at IGMG er en udvidelse af visse stater, i særdeleshed Tyrkiet. Passer det?

IGMG's organisationsstruktur er gennemsigtig. Vi har en hovedbestyrelse, regionale afdelinger og lokalafdelinger med dygtige formænd, der mødes regelmæssigt for at træffe beslutninger. Under generalforsamlingerne besvarer IGMG regelmæssigt spørgsmål fra sine medlemmer og offentligheden.

Vores styrke udspringer af vores borgerlige karakter. Det er latterligt at hævde, at IGMG er udvidelsen af enhver stat. Hverken Tyrkiet eller andre lande har brug for os som deres talsmand. De har deres ambassader, konsulater og andre diplomatiske midler til rådighed. Tyrkiet er ligesådan som enhver anden stat godt i stand til at repræsentere sine egne interesser.

Som jeg sagde før, er IGMG repræsenteret i mange lande. Som en borgerlig organisation er vi i tæt kontakt med repræsentanter for disse stater. Muslimernes interesser generelt og mere specifikt vores medlemmer skaber rammerne for dialogen. Vi værdsætter denne gensidige dialog og er åbne for at mødes med politikere. Men selvom vi er glade for at indgå i samtaler og er åbne for meningsudveksling, har vi grænser. Vi sætter vores grænse, hvor vi bemærker et forsøg på at udøve en ekstern indflydelse på os.

Vores partnere i Tyrkiet og i andre lande, vi lever i, ved, at vi taler åbent om, hvad vi anser for rigtigt og forkert. IGMG's kritiske tilgang er bredt kendt.

Modtager I økonomisk støtte fra visse lande?

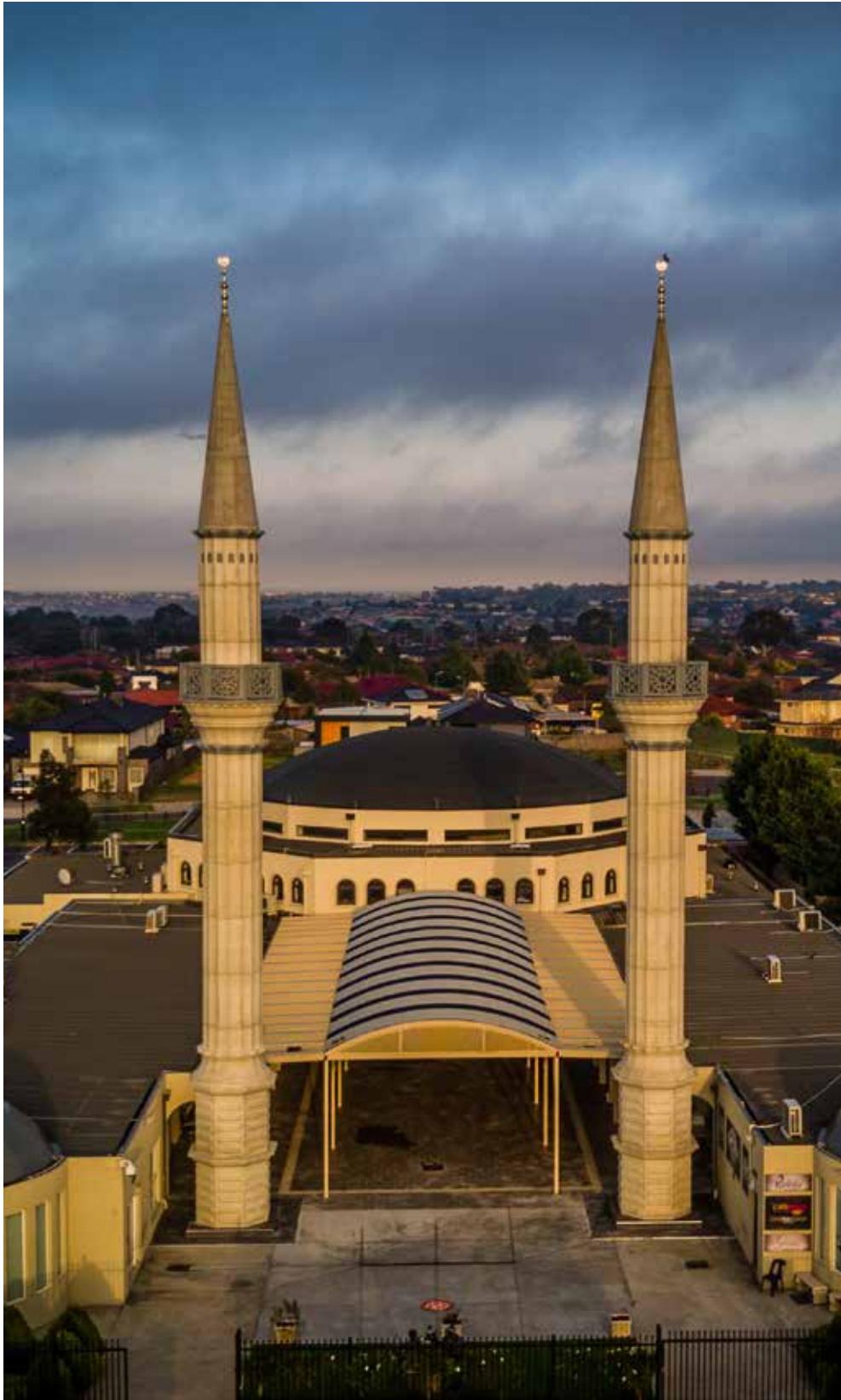
GMG er en ikke-statslig organisation. Som vi har anført i tidligere kommentarer, er vores sammenslutning uafhængig, både strukturelt og økonomisk. Vores styrke kommer alene fra vores medlemsbase. Den første generation, der arbejdede hårdt for at tjene til livets ophold, hjalp med at opbygge det første Trossamfund. Uanset hvor i Europa eller verden du rejser, kender menighederne historien om deres respektive afdelinger. For at finansiere opførelsen af moskeer arbejdede vores ungdomsorganisationer i ugevis af flere omgange med at indsamle penge gennem velgørenheds-

basarer. De ofrede ustoppeligt af deres dyrbare tid såvel som hårdt tjente penge. Mange dukkede ovenikøbet op lige efter natarbejde for at give en hånd i byggeprocessen, inden de vendte hjem for at hvile.

I et halvt århundrede har grundlaget for vores voksende medlemsbase været disse muslimers fortsatte og oprigtige engagement. Påstandene om økonomisk afhængighed og kontrol udefra er derfor et slag i ansigtet på dem. Følgelig er det vores ansvar at leve op til disse menneskers arv og værdsætte deres arbejde.

Vores styrke udspringer af vores borgerlige karakter. Det er latterligt at hævde, at IGMG er udvidelsen af enhver stat.

Hvordan tackler I stigningen i anti-muslimsk racisme? Hvilke foranstaltninger bør der træffes for at komme problemet i forkøbet?

Anti-muslimsk racisme og fjendtlighed over for islam er ikke et nyt fænomen. Det er selvfølgelig en ubestridelig kendsgerning, at der i dag stadig er en relativt lille gruppe mennesker i Europa, der ser muslimer som "den anden". Vi støtter gennem vores rådgivningstjenester mennesker, der er blevet ofre for anti-muslimsk racisme. Vores mål er at støtte især unge, så de kan forblive selvsikre i deres identitet på trods af dårlige oplevelser med racisme. Det bedste svar på anti-muslimsk racisme er, at vi som muslimer deltager endnu mere i samfundet.

Racisme er ikke kun et sæt fordomme, men har dybe historiske rødder. For at tackle racisme skal vi skabe opmærksomhed og sensibilitet blandt skolelærere og informere offentlige og politiske aktører. I årevis havde vi krævet en individuel registrering af anti-muslimske hadforbrydelser fra

de tyske retshåndhævende organer. I 2017 reagerede myndighederne positivt på dette krav.

Vi har brug for et bredt sæt foranstaltninger for at øge bevidstheden i samfundet og offentlige institutioner om fordelene ved mangfoldighed. Politikere står med et stort ansvar herom. Tidligere har vi gang på gang været vidner til nedsættende, båsende udsagn om muslimer. Desuden vil vi foreslå, at det offentliges ordforråd revideres, så vi slipper af med udtryk, der mærker muslimer som "den anden" eller kriminaliserer dem.

Derudover er det vigtigt for os at tage stilling sammen med andre religiøse samfund mod angreb på vores fælles værdier. Racisme og ekstremisme vedrører ikke kun muslimer, men samfundet generelt. Efter de afskyelige angreb i New Zealand udtrykte repræsentanter for forskellige religiøse

samfund deres solidaritet med muslimer og bad for dem. Vi udtrykte igen vores solidaritet i kølvandet på angrebene på kirker i Sri Lanka og synagogen i Halle (by i Tyskland).

Under den første fredagsbøn efter New Zealand-angrebet blev der dannet menneskekæder uden for moskeer for symbolsk at beskytte moskégængere, ligesom Abu Talib, profetens onkel, beskyttede muslimerne på trods af, at han ikke selv var muslim.

Antallet af bevidste mennesker bør ikke undervurderes. Det er vigtigt at mødes med dem for at arbejde sammen for lov og orden, retfærdighed og beskyttelse af menneskerettighederne. Globale problemer som racisme, terrorisme, anarki, islamofobi og antisemitisme kan kun bekæmpes, når vi arbejder sammen.

Derfor er det nødvendigt at styrke den indbyrdes dialog mellem så mange forskellige samfundsgrupper som muligt.

Hvad kan muslimer i Europa gøre for at imødegå verbalt misbrug og fysiske angreb?

Først og fremmest fordømmer vi kraftigt verbalt misbrug af enhver art mod islamiske og andre religiøse værdier. Fornærmende kommentarer og karikaturer, der skildrer profeten er i den forbindelse skadelige for den sociale samhørighed. Profeten Muhammed, som er vores forbillede gjorde følgende: Da han blev drevet ud af byen Taif af indbyggerne, der kastede sten efter ham, reagerede han med overbærenhed på deres grove behandling af ham og sag-

de: "De ved ikke bedre, ellers ville de ikke opføre sig sådan." Vi følger hans eksempel ved ikke at handle hensynsløst som dem, der angriber os.

Ytringsfrihed er et stort gode i funktionelle samfund, hvor vold og vilkårlighed ikke har nogen plads. Kun staten kan retsforfølge forbrydelser. Vi vil derfor fortsat udøve vores ret til at tale imod udsagn, der skader vores følelser. Også selvom de er dækket af ytringsfriheden.

Ytringsfrihed er et stort gode i funktionelle samfund, hvor vold og vilkårlighed ikke har nogen plads.

I et tyrkisk tv-program hævdede Ahmet Mahmut Ünlü, bedre kendt som Cübbeli, at moskeer i Tyskland modtager økonomisk støtte fra staten. Er det sandt? Og hvis ikke, hvad får ham til at tro sådan?

Jeg har allerede besvaret spørgsmålet delvist. Faktisk reagerede jeg personligt på Cübbelis påstande på live-tv. Det er derfor unødvendigt at fortsætte denne debat her. Men hvad jeg kan sige er, at sådanne påstande er mangelfulde. Rammen for religiøs institutionel lov, selve loven og eksistensen af religiøse samfund i Europa adskiller sig fundamentalt fra forholdet mellem stat og religion i Tyrkiet.

Europæisk lande har forskellige historiske forhold til religiøse institutioner. Frankrig er for eksempel strengt sekulært, mens lønningerne til imamer fra "Executif", det officielle agentur for muslimer i

Belgien, er blevet betalt af ministeriet i årevis. I Tyskland er forholdet mellem stat og religion præget af Kooperation, mens det islamiske samfund i Østrig kan se tilbage på et århundredes historie med "anerkendelse".

Det er bedre at søge korrekte informationer end at omfavne påstande som "moskéer i Europa er subsidiert af staten", der normalt er populære blandt højrepopulistiske bevægelser.

Vi modsætter os kraftigt sådanne påstande for at beskytte det omhyggelige og oprigtige arbejde, vores medlemsbase yder.

